

פסוקי ההסכמה

מערבית: אלמוג בהר

פסוקי הקוראן המובאים כאן הם חלק מ"פסוקי ההסכמה", פסוקי הקוראן שאין היהודים חלוקים בהם על המוסלמים. הבאתי כאן נוסח עברי ולא תרגום, גם בשל חוסר האפשרות מן הבחינה התיאולוגית העמוקה לתרגם ספר קדוש, חוסר אפשרות המותיר אותנו רק עם האפשרות להציע לפסוקיו פשר או פרשנות בשפה אחרת מן המקור, תַפְסִיר בערבית, וגם משום שקיימים כבר חמישה נוסחים של הקוראן בעברית – של צבי חיים הרמן רקנדורף (1857), יוסף יואל ריבלין (1936), אהרון בן־שמש (1971), אורי רובין (2005/2016), סובחי עלי עדוי (2015) וכן תרגום קבוצתי שערך מרכז דאר אלסלאם (2017). את רוב הפתרונות בהרקת הקוראן הערבי לנוסח העברי הנוכחי אפשר היה למצוא ביניהם, ורק במעט מן המקרים אחזתי בנוסח שאינו מצוי אצל איש מהם. כמה מן הפסוקים ראו אור במוסף "תרבות וספרות" של "הארץ", ורובם מתפרסם כאן לראשונה.

א"ב

א.

"בְּשֵׁם אֱלֹהִים הֲרַחֲמֵן הֲרַחֲמֵן
הַשֶּׁבַח לְאֱלֹהִים רַבּוֹן הָעוֹלָמִים
הֲרַחֲמֵן הֲרַחֲמֵן
מִלְּךָ יוֹם הַדִּין
אוֹתָךְ נַעֲבֹד וּמִמֶּךָ נִבְקֹשׁ עֲנֵן
נַחֲנוּ בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל
אַרְחַ אֱלֹהֵי אֲשֶׁר חֲנַנְתָּ בְּחַסְדְּךָ"

(סורת אלפאתה [סורת הפתיחה], 1-7
(המחצית הראשונה של פס' 7))

ב.

"אָמַר: הוּא אֱלֹהִים אֶחָד
אֱלֹהִים עוֹמֵד לְעַד
לֹא הוֹלִיד וְלֹא נוֹלַד
וְלֹא יִשְׁנֶה לוֹ אֶחָד"

(סורת אלאח'לאן / אלתוּחִיד
[סורת טוהר האמונה / הייחוד], 1-4)

ג.

"אמר: אחסה ברבון בני האנוש
מלך בני האנוש
אלוה בני האנוש
מרעת לחישת הנחבא
אשר לוחש בחזות בני האנוש"

(סורת אלנאס [סורת בני האנוש], 5-1)

ד.

"אמר: אחסה ברבון השחר
מרעת מה שברא
ומרעת אפלה עת תאפיל
ומרעת מקנא עת יקנא"

(סורת אלפלק [סורת השחר [המפציע]], 3-1, 5)

ה.

"הראית את זה אשר יכזב בדת
ונה אשר ירחיק את היתום מעל פניו
ולא ידאג למזונו של המסכן
אוי לאותם המתפללים
אשר יסיחו דעתם מן התפלה
ויעמידו פנים כשקועים בה
וימנעו חפציהם מן המבקש"

(סורת אלמאעון [סורת החפץ [כלי הבית]], 7-1)

ו.

"לכם דתכם ולי דתי"

(סורת אלכאפרון [סורת הכופרים], 7)

ז.

"ושבח תהלת רבונו ובקש מחילה לפניו,
כי הוא מקבל את השבים אליו"

(סורת אלנצר [סורת הנצחון], 3)

ח.

"המאכילם שלא ירעבו ומבטיחם שלא
יפחדו"

(סורת קריש, 4)

ט.

"קרא בשם רבונו אשר ברא
ברא את האדם מדם קרוש
קרא ורבונו הוא הנדיב מכל
אשר למד בקלמוס
למד את האדם מה שלא ידע
אבל האדם נהג בשחץ
ראה עצמו כמי שאינו זקוק לדבר
אך כלם שבים אל רבונו
הראית מי שיאסר
על עבד להתפלל?

האם אינו יודע כי האלהים רואה הכל?"

(סורת אלעלק [סורת הדם הקרוש], 10-1, 14)

י.

”אֲשַׁבַּע בְּתַאנִּים וּבַיָּתִים
וּבְהַר סִינִי

כִּי בְרָאנוּ אֶת הָאָדָם בְּצוּרָה הַמִּתְקַנֶּת
בְּיֹתֵר

וְאִזּוּ הַחֲזוֹרָנוּהוּ אֶל שֹׁפֵל הַשְּׁפָלוֹת
הַאִין אֱלֹהִים הַטּוֹב שֶׁבְּשׁוֹפְטִים?”

(סורת אלתין [סורת התאנים], 1-2, 4-5, 8)

יא.

”אֲשַׁבַּע בְּאוֹר הַיּוֹם
וּבְלֵילָה עֵת יִשְׁקֹט

כִּי לֹא נִטְשָׁה רְבוּנָהּ וְלֹא מָאָס בָּהּ
וְהָאֲחֵרִית תִּיטַב לָהּ מִן הָרֵאשִׁית

וּרְבוּנָה יַעֲנִיק לָהּ מִשְׁלוֹ וְתִשְׁבַּע רְצוֹן
הָאֵם לֹא מִצָּאָה יְתוּם וְנָתַן לָהּ מַחֲסֵה?

הָאֵם לֹא מִצָּאָה תּוֹעֵה וְהִדְרִיכָהּ בְּאֲרַח
מִיִּשְׂרָאֵל?

הָאֵם לֹא מִצָּאָה נֹזֵק וְהִעֲשִׂירָהּ?
לִכֵּן אֶת הַיְתוּם אֵל תַּעֲשֶׂק

וְאֶת פּוֹשֵׁט הַיָּד אֵל תִּשִּׁיב רִיקָם
כִּי אִם בְּחֶסֶד רְבוּנָה סִפְרָ”

(סורת אלצ'חא [סורת אור היום], 1-11)

יב.

”אֲשַׁבַּע בְּלֵילָה עֵת יִסְתִּיר
וּבַיּוֹם עֵת יֵאִיר

וּבְמִי שֶׁבְּרָא הַזְּכָר וְהַנְּקֵבָה
אָכֵן מְגוֹנָנִים מַעֲשִׂיכֶם וּמֵאֲמַצִּיכֶם

אֵךְ מִי שְׁנוֹתֶיךָ צְדָקָה וַיִּרְא אֶת הָאֱלֹהִים
וּמֵאֲמִין בְּכָל הַטּוֹב

נִיִּשְׂרוּ אֶל דְּרֹךְ הַיָּשָׁר
אָכֵן עָלִינוּ לְהִדְרִיךְ בְּנֵי הָאָדָם בְּאֲרַח

מִיִּשְׂרָאֵל

וְלָנוּ הָאֲחֵרִית וְהָרֵאשִׁית

זֶה אֲשֶׁר יִתֵּן רְכוּשׁוֹ יִנְקֶה נַפְשׁוֹ
לְמַעַן יִרְצֶה פָּנָי רְבוּנוֹ הַעֲלִיּוֹן”

(סורת אלליל [סורת הלילה], 1-7, 12-13, 18, 20)

יג.

”אֲשַׁבַּע בְּשִׁמְשׁ וּבִזְהָרָה
וּבִירַח עֵת יִטַּל מְאוּרָה

וּבַיּוֹם עֵת יִגְלֶה אוֹרָה
וּבְלֵילָה עֵת יִסְתִּירָה

וּבְשִׁמְסִים וּבְמִיִּסְדָּם
וּבְאֲרָץ וּבְמִי שֶׁהִרְחִיבָהּ

וּבְנַפְשׁוֹ וּבְמִי שֶׁיִּצְרָה תְּמִימָה
וְקָבַע בָּהּ הַחֲטָא וְהִירָאָה

אָכֵן מִצְלִיחַ מִי שֶׁמִּזְכָּכָה”

(סורת אלשמס [סורת השמש], 1-9)

"אֲשַׁבַּע בְּשַׁעוֹת בֵּין הָעַרְבִים
אֲכַן הָאָדָם דָּרְכּוֹ לְאָבְדוֹן
מְלַבֵּד אֵלָיו אֲשֶׁר מֵאֲמִינִים וְעוֹשִׂים אֵת
הַטּוֹב וּמַעֲזוּרִים אִישׁ אֵת רַעְהוֹ לְאֵמֶת
וּלְאֶרֶךְ רוּחַ"

(סורת אלעזר [סורת אחר הצהריים] ה'זמן /
התקופה], 2)

"הָאֵם לֹא הִרְחַבְנוּ אֵת לִבָּךְ?
וְהִקְלַנוּ עָלֶיךָ אֵת מִשְׁאָךְ
אֲשֶׁר הִכְבִּיד עַל גּוֹךְ?
וְהִגְדַּלְנוּ אֵת שְׂמֶךְ?
וּבִאֵמֶת אַחַר הַדַּחַק תְּבוֹא הַרוּחָה
בְּאֵמֶת אַחַר הַדַּחַק תְּבוֹא הַרוּחָה
וְכֹאֲשֶׁר תִּתְפַּנֶּה הַתְּמַסָּר
וְאֵל רְבוּנְךָ הַתְּעוּרָר"

(סורת אלשרח [ההרחבה/הביאור], 1-8)

"אֲשַׁבַּע בְּשַׁחַר
וּבְזוּג וּבִיחִיד*
וּבְלִילָה עֵת יְסוּר מִמְקוֹמוֹ
אֲכַן רְבוּנְךָ תְּמִיד צוֹפֶה
אֲבָל הָאָדָם כְּאֲשֶׁר רְבוּנוֹ יַעֲמִידֵהוּ בְּנִסְיוֹן
וַיִּכְבְּדֵהוּ וַיְרַבֶּה לוֹ חֶסֶד יֹאמֶר 'רְבוּנִי
כְּבִדְנִי'
וְאֵלּוֹ כְּאֲשֶׁר יַעֲמִידוֹ בְּנִסְיוֹן וַיִּטַּל מִמֶּנּוּ אֵת
שְׁתַּנְתָּן לוֹ יֹאמֶר 'רְבוּנִי הַשְּׁפִילְנִי'
וְלֹא כֵּן, אֲלֵא אַתֶּם לֹא מְכַבְּדִים אֵת הַיְתוֹם
וְלֹא מַעֲזוּרִים זֶה אֵת זֶה לְהַאֲכִיל אֵת
הַמִּסְכֵּן
וְתֹאכְלוּ אֵת הַיְרֻשָׁה כְּלָה**
וְתֹאחְבוּ אֵת הַמָּמוֹן אַהֲבָה עִזָּה
וַיֹּאמֶר: הַלּוּאִי שֶׁהֵיִתִּי מְקַדִּים לַעֲשׂוֹת לְחַיֵּי
הוּ אֵת הַנֶּפֶשׁ הַשְּׁלֹוּהַ
שׁוּבִי אֵל רְבוּנְךָ מְרַצָּה וְרֻצּוּיָה
וְהַכְּנִסִּי בֵּין עֲבָדֵי
וּבּוֹאֵי לְגַנְנִי"

(סורת אלפג'ר [סורת השחר], 1, 3-4,
14-20, 24, 27-30)

* שהם הזכר והנקבה ואלוהים.

** בלי להבחין בין מותר לאסור.

"אֲכַן בְּרֵאֵנוּ אֵת הָאָדָם לְעַמֵּל
הָאֵם לֹא נָתַנוּ לוֹ עֵינַיִם?
וְלִשׁוֹן וּשְׂפָתַיִם?
וְהִרְאִינוּ לוֹ אֵת שְׁתֵּי הַדְּרָכִים?
וְהוּא לֹא הֶעֱפִיל בְּדַרְךְ הַתְּלוּלָה
וּמִי יוֹרֵךְ מָה הִיא הַדְּרָךְ הַתְּלוּלָה?
שְׁחַרְר עֶבֶד
אוֹ זוֹן בְּיוֹם רַעַב
יְתוֹם בֵּן מִשְׁפָּחָה
אוֹ מִסְכֵּן חֶסֶר כֹּל
וְעוֹד הִיָּה מֵאֵלּוֹ שֶׁהָאֲמִינוּ וַיִּצְווּ
זֶה אֵת זֶה לְהַאֲרִיךְ רוּחָם וּלְרַחֵם"
(סורת אלבלד [סורת העיר], 4, 8-16)

יח.

"אֶכֶן הָאָדָם כְּפוּי טוֹבָה לְרִבּוֹנוֹ
וְהוּא עֲצָמוֹ הָעֵד לְכֹךְ
וְרַק בְּאַהֲבַת הַטּוֹב שְׂבָעוּלָם הִזָּה הוּא תִקְיָה"
(סורת אלעאדיאת [סורת הסוסים הדוהרים], 6-8)

כב.

"שְׁלוֹם יִשְׂרָר בּוֹ עַד שְׂיִבְקַע הַשְּׁחָר"
(סורת אלקדר [סורת גורת האל [הגורל]], 5)

יט.

"וְנַחֲשֵׁף כָּל מָה שְׂבַלְבָבוֹת"
(סורת אלעאדיאת [סורת הסוסים הדוהרים], 10)

כג.

"יַחֲשֵׁב כִּי הוֹנוּ יַעֲנִיק לוֹ נִצַּח"
(סורת אלהמזה [סורת הולך הרכיל], 3)

כ.

"הִנֵּה הָעֵנְקָנוּ לְךָ שְׁפַע רַב"
(סורת אלכנת'ר [סורת השפע], 1)

כד.

"הָאֵם לֹא יִתְבוֹנְנוּ אֶל הַגְּמָלִים וְעֵנְנִי
הַגֶּשֶׁם כִּי־צַד נִבְרָאוּ?
וְאֵל הַשָּׁמַיִם כִּי־צַד הוֹרְמוּ?
וְאֵל הַהָרִים כִּי־צַד הָעֵמְדוּ?
וְאֵל הָאָרֶץ כִּי־צַד רִקְעָה?
עַל כֵּן הִזְכֵּר כִּי אַתָּה הַמְזֻכָּר
אֵין אַתָּה שְׁלִיט עֲלֵיהֶם
אֶכֶן אֵלֵינוּ הֵם שְׂבִים
וְאִז עֲלֵינוּ לְחַשֵּׁב חֲשֻׁבוֹנָם"
(סורת אלע'אשיה [סורת האופפת], 17-22,
25-26)

כא.

"וְאָמַר הָאָדָם מָה לָּהּ לְאֲדָמָה?
בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם תִּסְפֹּר הָאֲדָמָה אֶת סְפוּרָהּ
כִּי רִבּוֹנָה לְכֹךְ עוֹרְרָה
וּמִי שֶׁיַּעֲשֶׂה טוֹב כְּמִשְׁקַל הַגְּרָגִיר יִרְאֶה אוֹתוֹ"
(סורת אלזלזלה [סורת רעש האדמה], 3-5, 7)

כה.

”שִׁבַּח שֵׁם רַבּוֹנֵךְ הָעֵלְיוֹן
אֲשֶׁר בָּרָא וַיַּצַּר
וְאֲשֶׁר גָּזַר וְהִדְרִיךְ לְדֶרֶךְ מִיִּשְׂרָאֵל
וְאֲשֶׁר הוֹצִיא אֶת הַמַּרְעָה
וְהִפֵּךְ אוֹתוֹ לְקֹשׁ יָבֵשׁ וְכֹהֵה
נִקְרָא לָךְ וְלֹא תִשְׁכַּח
לְמַעַט מִה שִׁירְצָה הָאֵל וְהוּא הַיּוֹדֵעַ
אֶת הַנְּגִלָה וְאֶת הַנִּסְתָּר
וַיִּשְׁרַף לְדֶרֶךְ מִיִּשְׂרָאֵל
וְהִזְכֵּר אִם טוֹב הַזְּכוּר
וַיִּזְכֹּר כָּל מִי שִׁירָא
אֲכֵן מְצַלִּיחַ מִי שְׁמֹזְדֵכְךָ
וְזוֹכֵר שֵׁם רַבּוֹנוֹ וּמִתְפַּלֵּל
אֲבָל אַתֶּם מְבַכְרִים אֶת חַיֵּי הַתֵּבֵל
וְאֵלּוּ הָאֲחֵרִית טוֹבָה וְנִצְחִית
אֲכֵן זֶה מְצוּי כָּבֵד בְּמַגְלוֹת הָרָאשׁוֹנוֹת
מַגְלוֹת אַבְרָהָם וּמֹשֶׁה”

(סורת אלאעלא [סורת העליון], 10-1, 14-19)